

Forbindelse har anstillet. Men der er jo ikke noget at sige til, at det ærede Medlem her giver en Fremstilling af, hvorledes Flertallets Forslag paa alle Punkter giver mere, end vi giver; thi vi nærer ingen Tvivl om, at hvis det ærede Medlem vilde ophøre med sin Agitation, kunde vi ved det Forslag, vi opstiller, tilfredsstille Aldersrentenyderne, ligesom jeg heller ikke tvivler om, at Aldersrentenydernes Utilfredshed med denne Lov langt fra vilde have været saa stor, som den er, hvis det ærede Medlem og hans Parti havde indtaget en anden Stilling. Men da det ærede Medlem har Brug for det i sin Agitation, er der ikke noget forbavsende i, at det ærede Medlem vil konstatere, at han vil give noget mere end vi i denne Sammenhæng. Og vi agter ikke at konkurrere med det ærede Medlem, hverken nu eller i Fremtiden. Det ærede Medlems Princip er kortelig udtrykt dette: „og en til“; det Princip agter vi ikke at gøre til vort, vi agter at lade det ærede Medlem, hvad denne Agitation angaar, blive i den Uforsvarlighed, hvori han hidtil har befundet sig.

Jeg skal ikke, da jeg har haft Lejlighed til i alle Enkeltheder at gøre Rede for vort Standpunkt, nu komme ind paa Enkeltheder i det ærede Medlems Gensvar. Men maaske maa jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Minister kan føle sig tilfreds ved det, han her har opnaaet. Nøjsomhed er jo en Sir for enhver, ogsaa for en Minister, og at han bærer den til Skue ved denne Lejlighed, kan maaske ikke forundre; men derimod burde den højtærede Minister ikke have beskæftiget sig med vore Forhold indenfor Venstre, ikke have udtalt som sin Formening, at vi skulde have haft svært ved at enes om denne Sag, hvad han faktisk ingen Mening kan have om. Det kan jeg forsikre den højtærede Minister, at det er der slet ikke Tale om. Vi er enige om, at gennem den Aldersrentelov, som nu bestaar, er der sket et overordentlig stort socialt Fremskridt, og at der igennem den er sikret de gamle, hvis Formue og Indtægter ligger under en vis Grænse, og som har naaet 65 Aars Alderen, en økonomisk Retsstilling i dette Land, som intet andet civiliseret Samfund byder sine gamle. Vi er dernæst enige om, saaledes som jeg gentagne Gange tidligere har haft Lejlighed til at sige, at naar det fornødne Erfaringsmateriale kan være skaffet til Veje, og det af dette maatte fremgaa, at de gældende Takster her og der trænger til en Ændring, er vi rede til at tage dette Spørgsmaal op til nøjere Under-

søgelse. Og overfor det Forslag, som den højtærede Minister har stillet, og overfor de Ændringer dertil, som Flertalspartierne har fremsat, har vi ment, det var rettest at klarlægge vor Stilling gennem de Ændringsforslag, vi her har stillet, og som vi tør sige i alt væsentligt holder sig indenfor den økonomiske Ramme, der ved den gældende Aldersrentelov er lagt.

Vi har saa meget mere villet gøre dette, som, da vi jo ikke kan vente, at denne Lovgivning vil blive færdigbehandlet i indeværende Rigsdagssamling, vi naturligvis kan ønske at faa disse vore Tanker, som vi nu har udformet i Ændringsforslag, gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse ogsaa af Administrationen i indeværende Sommer. Den højtærede Minister har nu erklæret sig villig til at underkaste ogsaa vore Forslag en nærmere Undersøgelse i den nærmest kommende Tid, saaledes at vi vel tør vente, at ogsaa de kommer til at virke med den Vægt, de fortjener, ved den Udarbejdelse af eventuelle Ændringer til Aldersrenteloven, som den højtærede Minister maaske kommer til at lede forud for den kommende Rigsdagssamling, og med Opnaelsen af dette Tilsagn har vi i Virkeligheden naaet det, vi med vore Ændringsforslag tilsigtede. Jeg skal derfor tage det under Nr. 2 af et Mindretal stillede Ændringsforslag tilbage, ogsaa ud fra den Betragtning, at jeg ikke tror, vi tjener de Interesser, vi ved disse Forslag har villet varetage, vel ved at lade det Udtryk, de har faaet, blive stemt ned i dette Ting.

Anden Næstformand (Parkov): Det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Holdgaard: Den Skala, som det ærede Medlem Hr. Kragh opholdt sig saa meget ved, omtalte jeg før, og jeg skal derfor ikke komme ind paa den nu, men kun sige, at dersom Udformningen af den Skala havde været det eneste, der har været os imellem i Udvalget, saa ved det ærede Medlem godt, at saa kunde vi nok være kommet overens. Med Hensyn til den Udgift, som Flertallets Ændringsforslag vil betyde, stammer de Tal, jeg oplyste før, fra Statistisk Departement. Nu kan det ærede Medlem jo sagtens sige, at han ikke tror, de passer, han tror Udgiftsførøgelsen kommer op paa 10—15 Mill. Kr. Men jeg holder mig til de udregnede Tal, som vi har, og sætter dem op imod det ærede Medlems Tro.

Det ærede Medlem sagde før, at vi har